

Skrivelse af 18de April fremsatte Begjæring, hvilken Finanzministeriet den Gang bestemt havde erklæret ikke at kunne gaa ind paa, var det altsaa givet, at Bestyrelsen vilde lade Fabrikken henstaa ubenyttet i 1888, og derigjennem i alt Fald meget tvivlsomt, om Selskabet nogensinde vilde kunne tilveiebringe de Pengemidler, som vilde behøves til paany at sætte Driften i Gang.

At forholde sig som passiv Tilskuer hertil maatte Finanzministeriet anse for uforsvarligt. Fabrikken, der for Tiden befinder sig i fuldkommen god og vel vedligeholdt Stand, repræsenterer en meget stor Værdi, som vel ikke nøie kan angives, fordi det maa anses for umuligt i Kolonierne at finde Vurderingsmænd med saadan teknisk Indsigt, at de vilde kunne afgive en tilforladelig Taxation; men en Forestilling om Værdien kan hentes fra, at der til dens første Anlæg og den efter Kampagnen 1878 foretagne betydelige Forbedring (alle senere udførte Vedligeholdelses- og Forbedringsarbejder altsaa ikke medregnede) er anvendt over $2\frac{1}{4}$ Millioner Kr. Fabrikken, der tjener Statskassen til Pant for de i Henhold til Lov 25de Februar 1876 ydede Laan af i Alt 1,414,784 Kr. 57 Ore, hvortil kommer Rentereftancer af i Alt 582,696 Kr. 59 Ore, vilde selvfølgelig ved i Selskabets Besiddelse at henstaa ganske ubenyttet, sandsynligvis i en Mærkelte, efterhaanden tabe mere og mere i Værdi, og da der ikke er mindste Udsligt til, at den overhovedet skulde kunne finde en privat Kjøber, endfige til en Pris, der blot tilnærmelsesvis svarede til dens virkelige Værdi eller selv blot til Statskassens deri prioriterede Fordring, og det som bemærket er overmaade tvivlsomt, om Selskabet selv vilde kunne tilveiebringe Midlerne til paany at sætte den i Virksomhed, vilde den sandsynlige Følge af dens Standsning blive en Tilintetgjørelse af omtrent hele Værdien.

Da saa middelbart vilde selv blot et enkelt Mars Standsning medføre Tilintetgjørelsen af store Værdier og draage vidtgaaende Følger efter sig. Den Hensigt, hvori det betydelige Statslaan bevilgedes ved Loven af 25de Februar 1876, at hde Sukkerdyrkingen paa St. Croix en væsentlig Støtte, maa tvivlsomt siges at være naaet i ikke ringe Grad ved Fællessukkerfogeriet, om end Forventningerne om dets Gvne til at forrente den meget store Anlægskapital ere blevne stufede. Naar de fire sidste Mars lave Sukkerpriser ikke have medført nogen Formindskelse af det

Areale, der er i Sukkerdyrking paa St. Croix, har Fællessukkerfogeriet utvivlsomt en ikke ringe Andel deri, ikke blot derved, at det har gjort det muligt for et større Antal Plantager (hvoriblandt de Staten tilhørende), der enten ganske manglende Sukkerværker eller være utilstrækkelig forsynede dermed, at opretholde Sukkerdyrkingen, som ellers maatte have standset af Mangel paa Kapital til at opføre eller forny de fornødne Værker, men ogsaa ved i forholdsvis stort Omfang at have fremkaldt Sukkerdyrking paa smaa Jordlodder, som ere enten kjøbt eller leiede af Personer af Arbeidsklassen. I hvilken Grad denne ogsaa for de almindelige sociale Tilstande vigtige Form af Sukkerdyrking, der kun er mulig, naar selve Sukkerrørene kunne afhændes, har udvirket sig i Ly af Fællessukkerfogeriet, vil fremgaa af følgende Talangivelser. I Fællessukkerfogeriets første Kampagner leveredes af slige Parcelister (Squatters) kun omtrent $\frac{1}{2}$ Million Bund Rør aarlig, men i Kampagnen 1887 leveredes der af Saabanne over 19 Millioner Bd., der er mere end en Femtedel af hele Fabrikens Forbrug, og efter den almindelige Gjennemsnitsberegning svarer til 1,100 Acres eller 800 Tdr. Land i Sukkerdyrking, og der er ved denne stærke Udvikling af det mindre Landbrug særligt at mærke, at Udviklingen netop har været stærkest under Sukkerkrisen; i 1883 (Maret før det stærke Prisfald) leveredes der af Parcelister endnu kun 3 Millioner Bd. Rør, men i 1884 13 Millioner, som i de følgende Mars efterhaanden steg til de nævnte 19 Millioner i 1887. Uden Fællessukkerfogeriet er denne Sukkerdyrking umulig, og en selv kun midlertidig Standsning af Røgeriet vilde tilintetgjøre den og spille den deri anvendte Kapital, da Parcelisterne vilde mangle Gvne til at afvente en Gjenoptagelse af Røgeriets Virksomhed.

Af de til Fællessukkerfogeriets Opland hørende egentlige Plantager er der 8 med en Rørleverance i 1886 af 20 Millioner Bund Rør, som ganske mangle Sukkerværker — deriblandt den Staten tilhørende Work and Rest med 6 Millioner Bund Rør. Flere andre Plantager have kun mere eller mindre mangelfulde Værker.

Af samtlige her anførte Grunde maatte Finanzministeriet, efterat Aktieselskabets Bestyrelse havde afgivet den ovennævnte Erklæring om ikke at ville fortsætte Fabrikens Drift i 1888, anse sig forpligtet til at gribe ind for at hindre en saadan Standsning, og da den stærkt fremrykkede